

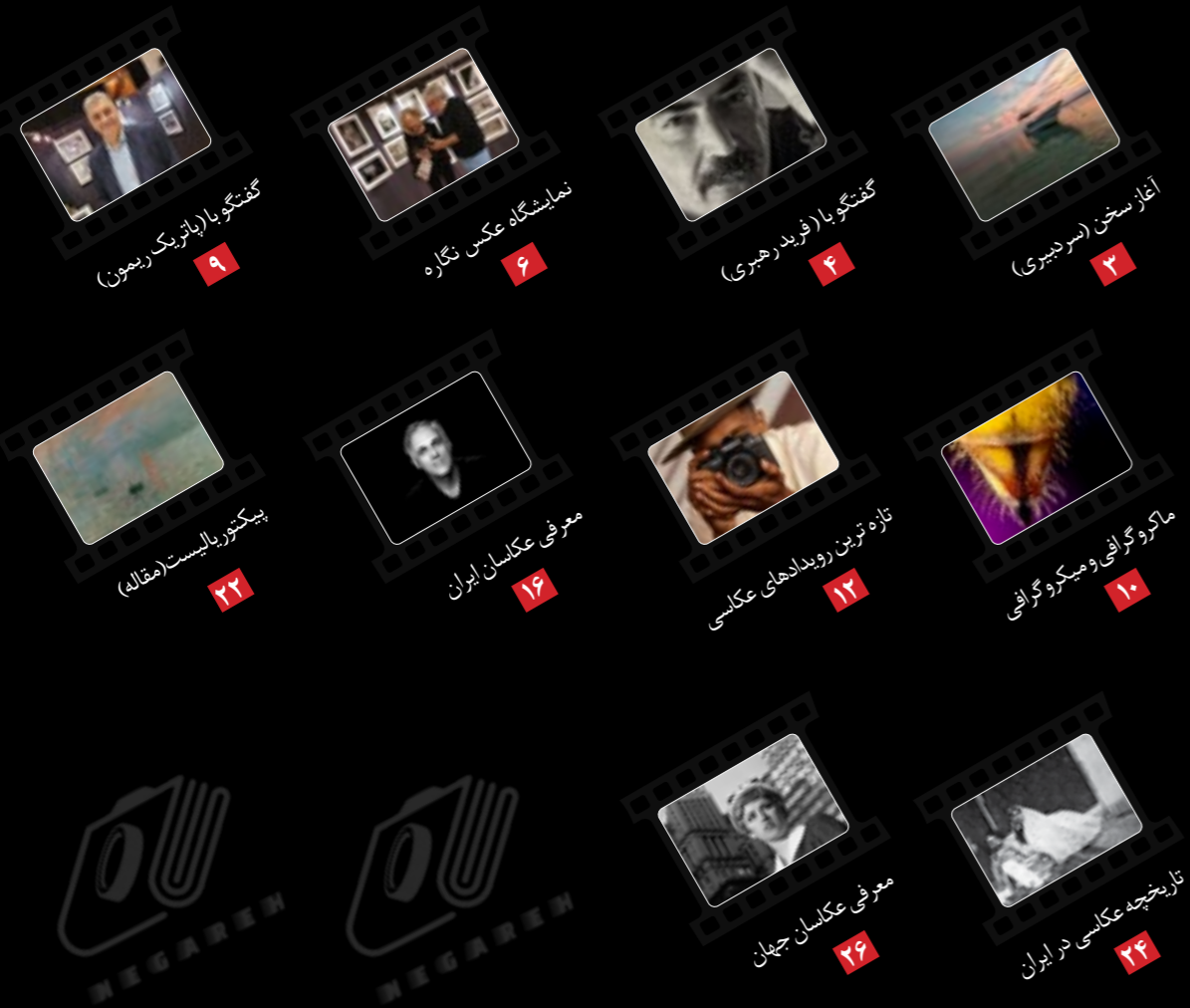

نگاره

NEGAREN

فصلنامه تخصصی عکاسی شماره اول _ پاییز ۱۴۰۲
Specialized Photography Quarterly _ Number 1 _ Autumn 2023

گرافیک و طراحی:
مسعود رحیمی، عباس دوست قرین

سرویس عکس:
محسن دوکارد، مسعود تیموری
علی محمد عرفانی

توزیع و آرشیو:
مهشید صراف زاده

روابط عمومی:
رحیمه سودمند، مهشید صراف زاده

وبا سپاس از:
کلیه عزیزانی که یاری رساندند

فصلنامه تخصصی عکس

صاحب امتیاز:
نگاره

مدیر مسئول:
فریدر هبری

سر دبیر:
عباس دوست قرین

تحریریه:
ناژین شهنایی، بهادر رحمت
حمیدر ضاهالکی، علی محمد عرفانی

خبیر:
عباس حاجی محمدی، بهادر رحمت

عکس جلد: محسن دوکارد

www.negareh.photo Negarehcommunity NegharehFamily

کاوه گلستان - از مجموعه شهر نو

یک استکان چایی آتیشی

◀ عباس دوستقرین

اصلاً کلامی حرف زدن از اینکه چه هست و چه خواهد شد بیهوده است.

حقیقتش را بخواهید فقط یک چیز موجب شد تا پیشگام آغاز یک مسیر تازه شویم، یک مسیر نو با همان نگاه تصویرگر نگاره‌ای با نگاره‌هایی که در ذهن داشتیم و می‌خواستیم جامه عمل بپوشانیم. مثل یافتن یک رفیق تازه؛ یک رفیق که هیچ چیز از آن نمی‌دانی مگر آنکه آمده تا همراهت باشد و پای این قرار ایستاده تا هر جا که جان داشته باشد. حالا جانمان تا کجای راه یاری کند خدا عالم است و بس. جسارت کردیم و اندکی جرأت به خرج دادیم؛ گفتیم عشق است کولی‌وار می‌زنیم به این راه چه بیراهه باشد چه شاهراه می‌رویم. بالاخره به یک جایی می‌رسیم. آدم کولی دلش یکجا بند نمی‌شود؛ جایش هم مهم نیست می‌تواند یک کومه هیزم خشک باشد برای برپا کردن چایی آتیشی یا کافه‌ای لوکس با منوهای متنوع و درجه یک و کافه چی دلبنده و طنز و نرم و نازک. برای ما که فرقی نمی‌کند. مهم این است که رفیق بازمی‌ماند و این رفیق بازی دست از سرمان بر نمی‌دارد. تو هم اگر رفیق نگاره‌ای همراهمان باش و دست رفاقتمان را بگیر اگر هم حال رفاقت با این جماعت نگارگر و خیال پرداز نداری یک استکان چای آتیشی مهمان ما باش و از همین مسیر به هر سمتی که عشقت کشید راه کج کن. این گوی و این میدان.

نگاره فصلی تازه گشوده و مسیری نو پیش رو دارد. بی شک راهی که آغاز کرده‌ایم هموار نیست. اما همواره معتقدیم که اگر در کنار هم باشیم و دست یاری رسان هم اتفاقات خوبی خواهد افتاد.

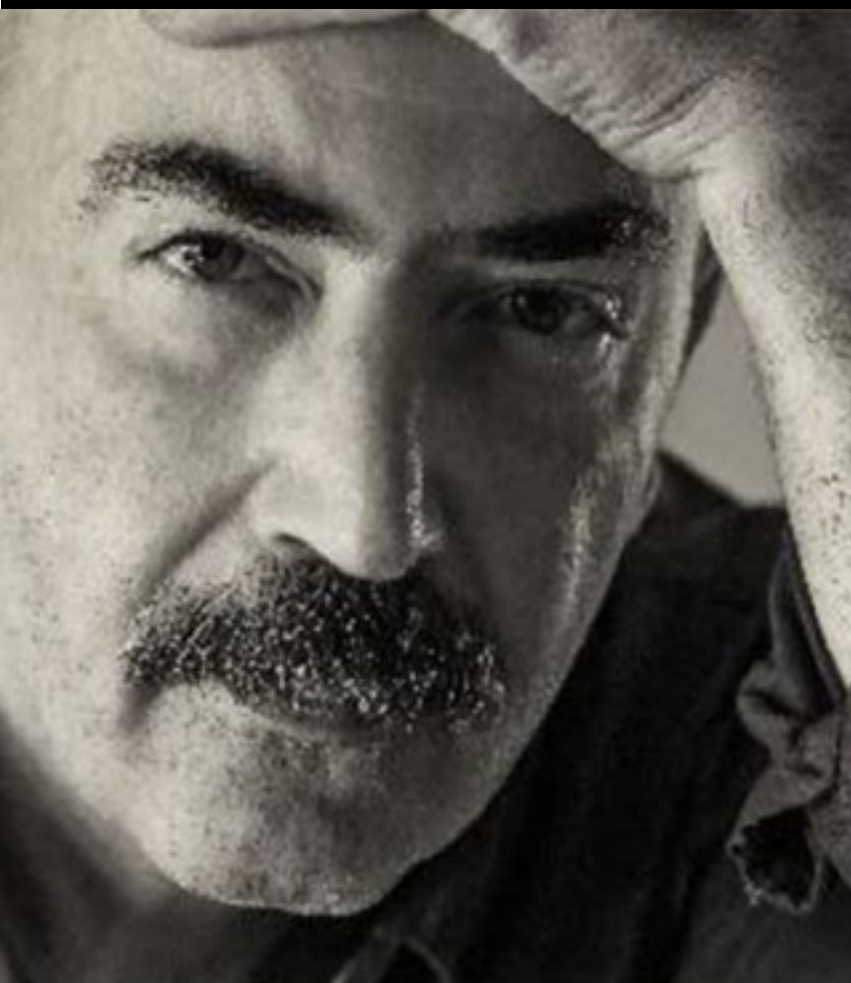
آنچه که پیش روی خود گشوده‌اید گام اول است. گام اول کمی لنگ می‌زند. قبارق و درست و بدون خبط و خطا نیست. اما گام اول است و فرصتی برای گامهای استوارتر. اگر همگامی کنیم و همراهی این جوانه‌ی نحیف درختی استوار خواهد شد. چشم انتظار نظرات و دیدگاههای تاثیرگذار همه شما عزیزان هستیم.

A conversation with Farid Rahbari, director and founder of Negareh

<https://negareh.photo>

گفتگو با فرید رهبری مدیر و مؤسس نگاره

عباس دوست‌قرین

در ابتدا از خودتان بگویید

با درود . من فرید رهبری هستم. تا ۲۲ سالگی در دانشگاه ملی ایران مشغول تحصیل بودم در آن زمان تصمیم به مهاجرت گرفتم و نزد یکی از دوستانم به آلمان و در شهری که الان زندگی می‌کنم آمدم و ساکن شدم. درسم را که نیمه رها کرده بودم در اینجا ادامه دادم و پس از دریافت مدرک مهندسی کامپیوتر در شاخه انفورماتیک شروع به فعالیت و کار کردم.

علاقه به عکاسی از کجا شروع شد؟

در رابطه با عکاسی از ۱۴ سالگی یک دوست خانوادگی داشتیم که مهندسی ژاپنی بود و برای تاسیس و راه اندازی کارخانه نساجی خرم آباد به اینجا آمده بودند. با هم آشنا شدیم و او یک دوربین عکاسی به من هدیه داد و با دریافت این هدیه به دنیای عکاسی وارد شدم و دوربین عکاسی تا الان همیشه یک همراه در زندگی بوده و هست. من خوشحالم که عکاسی به زندگی من آرامش بخشیده و مرا در مسیری سوق داده که هیچوقت انتظارش را نداشتم.

از نگاره و نحوه شکل گیری آن صحبت کنیم

گپ و گفتگو پیرامون عکاسی و نیز مسائل آموزشی خواهد بود.

از تمام دوستانی که مهارتی در ژانرهای مختلف عکاسی دارند دعوت خواهد شد تا برای برنامه‌ها و نشست‌ها تخصصی توضیحاتی را ارائه نمایند.

یکی دیگر از برنامه‌های ما مشارکت در نمایشگاههای مختلف اروپا و ایران است. که اولین آن با کمک خانم نازین عزیز در فرانسه برگزار شد و استقبال خیلی خوبی هم از آن صورت گرفت.

من سعی می‌کنم در آلمان هم برنامه‌ای برای نمایشگاه داشته باشیم. در نگاره آثار ارزشمند و خوبی ارائه می‌شود و ما از آنها در برپایی نمایشگاههای مختلف استفاده خواهیم کرد.

و در آخر اگر صحبتی هست بفرمایید

سخن آخر این که تلاش می‌کنیم بتوانیم یک مجموعه خوب داشته باشیم و دقیقاً هدف ما این است که کارهای گروهی انجام شود و در آینده با قدرت و توانایی بیشتری فعالیت کنیم همراه با مشارکت دوستان عزیز که در نگاره داریم و امیدوارم که نگاره روز به روز موفق‌تر و مؤثر تر باشد و دوستیهایمان قوی‌تر و محکم‌تر شود.

نگاره الان تقریباً سه ساله شده، و در ابتدا با کلاپ هاوس شروع شد و با دوستانی که در اطاقها جمع می‌شدند در مورد عکسها صحبت می‌کردیم تا تصمیم بر این شد تا یک گروه تشکیل شود و به شکل برنامه ریزی شده و هدفمند در مورد عکس و عکاسی صحبت کنیم. و در واقع از یک جمع ساده شروع شد و روز به روز گسترش پیدا کرد تا به اینجا رسیدیم. الان برنامه خوانش عکس درباره هنر عکاسی و متدهای مختلف آن بحث و گفتگوی جدی دارد و مورد استقبال بسیاری قرار گرفته است. ما در این برنامه می‌توانیم کارهای گروهی بسیاری در کنار هم انجام دهیم و استعداد و توانایی‌هایمان را به یکدیگر منتقل کنیم.

چه برنامه‌هایی در نگاره پیش رو داریم؟

برنامه‌های خوانش و برنامه‌های هفتگی همچنان ادامه خواهد داشت. اما برنامه‌های آموزشی بسیاری در نظر داریم که یکی از آنها ورکشاپهایی هست که همه می‌توانند شرکت کنند. ورکشاپها بررسی خواهد شد و بر مبنی کیفیت در نگاره منتشر می‌گردند. جلسات هفتگی نیز به دو تا سه جلسه در هفته افزایش خواهد یافت که شامل جلسات

IRANIAN PHOTOGRAPHERS PORTAL

NEGAREH

WELCOME

SALON PHOTO

Saint-Germain-Les-Corbeil

7-8 octobre 2023

نگاره پرداختند، که از نحوه شکل گیری، آغاز نگاره و همدلی و همگرایی عکاسان ایرانی مقیم کشورهای مختلف، زیر یک عنوان در جهت برآورده کردن اهداف مشترک ایشان، در کنار هم قرار گرفته‌اند و به فعالیت عکاسی خود به صورت تشکیل هفتگی اتاق خوانش عکس می‌پردازند. همچنین ماهانه در قالب عنوان **Community Project** یا پروژه ماهانه نگاره، اقدام به عکاسی در ذیل عنوان انتخاب شده نیز فعالیت دارند. در انتها ایشان از همکاری تک تک دوستان که در تحقق این نمایشگاه کمک به هم رسانیده بودند، تشکر کردند.

پس از این سخنرانی زیبا و شیوا خانم شهنایی و بعد از اعلام شروع نمایشگاه سن ژرمن لکربی توسط زوج برتیه، روسای نمایشگاه، افراد شرکت کننده و همچنین بازدیدکنندگان دیگر، که از شهرهای مختلف و اطراف به این نمایشگاه آمده

بودند، با استقبال فراوان و شغف زیاد به سوی خانم شهنایی رفتند و از حضور گروه نگاره و ایشان در این نمایشگاه بسیار خوشحال شدند. همچنین از گروه نگاره به طور رسمی دعوت به عمل آمد تا نمایشگاه‌های دیگری در شهرهای دیگر فرانسه برپا کند، که باعث خوشحالی و شوق خانم شهنایی گردید و یک موفقیت دیگر از نمایش آثار عکاسان نگاره بود. در روز اول نمایشگاه آقای قنادزاده و آقای تیموری از

شروع نمایشگاه
دو روز قبل از نمایشگاه، بازدیدهای اختصاصی توسط مدارس شهر سن ژرمن لکربی انجام شد. که برگزار کننده نمایشگاه خانم شهنایی نسبت به معرفی گروه عکاسان نگاره به دانش آموزان، همچنین بازشناسی کشور ایران، نحوه تشکیل گروه نگاره، هدف تشکیل این گروه عکاسی و بسیاری نکات دیگر پرداختند.

همچنین ایشان از تمامی گروه‌های مدارس که برای بازدید حضور پیدا کرده بودند، از آنها درخواست می‌کردند تا عکس منتخب خود را انتخاب کنند و ارتباط خود را با این اثر بیان نمایند. ارتباط مفهومی و بصری آثار بسیار مورد توجه دانش آموزان قرار گرفته بود.

افتتاحیه نمایشگاه
نمایشگاه سن ژرمن لکربی با حضور استاندار، شهردار، روسای برگزار کننده نمایشگاه، عکاس مدعو و خانم شهنایی روز شنبه ۷ اکتبر (۱۵ مهر ماه) افتتاح شد. خانم شهنایی ابتدا با معرفی خود به عنوان یک عکاس مقیم فرانسه و زاده کشور ایران، شروع به سخنرانی کردند. ایشان در ادامه به معرفی گروه عکاسان

نمایشگاه سن ژرمن لکربی نگاره

« ناژین شهنایی . بهادر رحمت

شهر سن ژرمن لکربی در شمال فرانسه در فاصله ۴۲ کیلومتری جنوب پاریس قرار دارد. شهرداری این شهر، سالانه به همت یک زوج هنردوست به نام برتیه، به برگزاری نمایشگاه آثار هنری نظیر عکس و نقاشی می‌پردازد. اتفاق جالب نمایشگاه سال ۲۰۲۳ شهر سن ژرمن لکربی، حضور جمع عکاسان نگاره بود.

برگزاری این نمایشگاه به همت خانم ناژین شهنایی که خود نیز به عنوان یک شرکت کننده مستقل و همچنین برگزار کننده نمایشگاه نگاره حضور داشتند، میسر شد. ابتدا با ثبت نام گروه نگاره و سپس عنوان این موضوع به اعضای گروه نگاره صورت گرفت. بعد از خبر تایید حضور گروه نگاره در نمایشگاه سن ژرمن لکربی، نظر بر آن شد که تمامی اعضا، عکس‌های خود را به صورت سیاه و سفید بر روی سایت نگاره بارگذاری کنند.

مقدمات نمایشگاه

ابتدا عکس‌های ارسالی توسط آقای فرید رهبری نژاد عضو موسس نگاره چاپ و برای خانم ناژین شهنایی دیگر عضو نگاره ارسال گردید. سپس با دریافت عکس‌های چاپ شده، اقدام به پاسپار تو کردن کارها و هماهنگی اولیه با مسئولین برگزاری جهت حضور و نصب آثار صورت گرفت، که این اتفاق دو هفته قبل از افتتاحیه نمایشگاه بود.

سپس با حضور آقای آرش قنادزاده و کمک‌های ایشان به خانم شهنایی سه روز قبل از افتتاحیه نمایشگاه،

نسبت به نصب و چیدمان آثار بر روی پلتفرم مد نظر، انجام شد. که از ساعت ۱ بعد از ظهر تا ساعت ۸ شب زمان برد. نمایشگاه سن ژرمن لکربی مشتمل بر ۵۲ فرد و گروه، حضور به هم رسانیده بودند و از یک عکاس آماتور فرانسوی به نام پاتریک ریموند به عنوان فرد مدعو، در این نمایشگاه دعوت به عمل آمده بود تا آثار خود را به نمایش گذارند.

مکان در نظر گرفته شده جهت نمایش آثار عکاسان نگاره، یک پلتفرم دیواری به اندازه ۷ متر و ۴۰ سانتی‌متر در ۱ متر و ۹۰ سانتی‌متر بود. سپس با تشکیل گروه داوری آثار، اثرهای مورد تایید به سمع و نظر اعضای گروه نگاره رسید. که تعداد ۳۲ اثر در ابعاد ۳۰ سانتی‌متر در ۴۰ سانتی‌متر برای نمایش انتخاب شد. بعد از آن به گردآوری اطلاعات اعضای

گفتگو با پاتریک ریمون در حاشیه نمایشگاه عکس نگاره

«ناژین شهنایی»

عکس چاپ می‌کنم خیلی احساس راحتی و ریلکس بودن می‌کنم.

می‌دانم که جایزه‌های مختلفی در زمینه عکاسی گرفته‌اید لطفاً در مورد آنها هم توضیحی بدید.

کنکورهای مختلف فدراسیون عکاسی فرانسه شرکت کردم و چند بار جایزه گرفتم. یک بار جایزه طبیعت بیجان را گرفتم و جایزه‌های مختلفی از سوی هیئت‌های ژوری و کنکورهای مختلف گرفته‌ام.

و این بار تصمیم گرفتی که عکس‌هایی را که از یک بازی راگبی گرفتی به نمایش بگذاری.

از آنجایی که امسال بازی‌های راگبی در فرانسه اجرا می‌شود؛ از من خواستند این عکس‌ها را به نمایش بگذارم و من اینجا دو ورزش مختلف را با هم به مقایسه گذاشتم با اینکه دو ورزش مختلف هستند اما نکات مشترک بسیاری دارند. بازی راگبی یک بازی هست که شما باید در آن خیلی از خود گذشتگی داشته باشید و روحیه کار تیمی داشته باشید و قدرت زیاد.

خیلی ممنون که وقتت را به ما دادی و آیا حرفی هست که بخواهی اضافه کنی؟

خیلی ممنونم که به صحبت‌های من توجه کردید و خیلی خوشحالم که کارهای مورد علاقه‌ام را با شما به اشتراک گذاشتم.

سلام پاتریک؛ اگر ممکن هست در مورد مراحل مختلف رسیدن به هنر عکاسی و اینکه چه مسیری را طی کردی تا به اینجا رسیدی برای ما صحبت کن

اول خودمو معرفی می‌کنم؛ من پاتریک ریمون هستم و ۵۴ سال سن دارم. چهار تا بچه دارم و شغلم مهندسی آی تی هست و در یک بانک کار می‌کنم. اولین بار که عکاسی کردم ۱۸ سالم بود و آن زمان با دوربین آنالوگ کار می‌کردم در آن موقع بیشتر عکاسی ماکرو و طبیعت و عکس از سفرهای مختلف می‌گرفتم بعد از ازدواجم کار عکاسی رو کنار گذاشتم و مدتی طول کشید تا برگشتم به عکاسی. تقریباً از ۱۰ سال پیش کار عکاسی رو مجدداً شروع کردم و وقت بیشتری برای آن می‌گذارم.

لان در چه شاخه‌ای بیشتر عکاسی می‌کنی؟

در حال حاضر بیشتر عکس‌های شهری می‌گیرم و بیشتر عکس‌هایم سیاه و سفید هستند و گاهی طبیعت بی‌جان هنوز هم کار آنالوگ می‌کنم و خوشبختانه در خانه یک آتلیه دارم و می‌توانم عکس‌هایم را چاپ کنم و بعد از یک روز پر مشغله توی محیط کار وقتی که به آتلیه می‌روم و

در انتهای این نمایشگاه به تک تک عزیزان شرکت کننده یک گواهی شرکت در نمایشگاه سن ژرمن لکربی از طرف زوج برتیه، روسای نمایشگاه صادر گردید و برای عکاسان نگاره ارسال شد.

اختتامیه نمایشگاه

نمایشگاه سن ژرمن لکربی بعد از دو روز برپایی نمایش آثار مختلف در زمینه عکاسی و نقاشی، در روز یکشنبه ۸ اکتبر مصادف با ۱۶ آبان ماه در انتهای ساعت مقرر به کار خود پایان داد. در مراسم اختتامیه با دعوت از افراد شرکت کننده در نمایشگاه در یک ضیافت رسمی، که مسئول برگزاری نمایشگاه خانم ناژین شهنایی نیز شرکت داشتند، از تمامی افراد و گروه‌های شرکت کننده تجلیل به عمل آمد.

در انتهای باید یادآور شد که با همت و همدلی تک تک عزیزان و دوستان عزیز نگاره، برپایی و تحقق امری چنین میمون در تاریخ شکل گیری این گروه، بسیار مایه افتخار می‌باشد. از تک تک عزیزانی که حتی کوچکترین کمکی در جهت تحقق این رویا ابراز داشته‌اند، تشکر و قدردانی می‌کنیم. امیدواریم در ادامه همکاری مشترک بین اعضای نگاره، به برپایی چنین وقایعی همت گذاریم.

دوستان عزیز نگاره و از عکاسان گروه نگاره، در محل نمایشگاه سن ژرمن لکربی حضور داشتند. همچنین از ایرانیان دیگر مقیم فرانسه، نظیر خانم نوشابه امیری و آقای اسدی از عکس‌های گروه نگاره بازدید کردند. همچنین از کانال‌های تلویزیونی محلی و بین‌المللی به دلیل حضور گروه نگاره به عنوان یک گروه ایرانی، رپرتاژهایی تهیه شد و مورد توجه قرار گرفت.

مسئول نمایشگاه نگاره خانم شهنایی، به تک تک بازدیدکنندگان در مورد عکاس، پس زمینه زندگی و نگرش عکاس، نحوه عکاسی اثر و بسیاری موارد دیگر توضیحات مفصلی را ارائه نمودند. همچنین یک لیست از مشخصات تک تک عکاسان گروه نگاره تهیه شده بود، که در اختیار بازدیدکنندگان نمایشگاه قرار گرفت، که در صورت علاقه با عکاس مورد نظر خود تماس برقرار کنند.

نمایش عکس‌های گروه نگاره بسیار مورد توجه و علاقه بازدیدکنندگان قرار گرفته بود تا حدی که در دو روز برگزاری نمایشگاه، تعداد ده عکس مورد علاقه شدید بازدیدکنندگان قرار گرفته بود که خواستار خریداری آثار مورد نظر خود می‌شدند. یکی از این بازدیدکنندگان، یک ساعت قبل از اتمام نمایشگاه، با تاکید فراوان و اسرار زیاد به خریداری نقدی یک اثر در نمایشگاه اقدام نمود، که این خود یکی از موفقیت‌های نمایش عکس‌های گروه نگاره بود.

ماکروگرافی و میکروگرافی

علی محمد عرفانی

MACROGRAPHY

دیگر اینکه در این دو نوع عکاسی، برای فوکوس درست و دقیق، دوربین باید به صورت کامل ثابت باشد تا بتوان عکس دقیقی ثبت کرد.

گیره‌های نگهدارنده

در عکاسی ماکرو و میکرو طیف وسیعی از گیره‌ها قابل استفاده هستند. این گیره‌ها، حرکت‌هایی ناشی از جابجایی احتمالی سوژه را می‌توانند خنثی کنند و سوژه ثابت می‌ماند.

نورپردازی

هر نوری در عکاسی، نقش خاصی را برعهده دارد. در عکاسی ماکرو و میکرو می‌توان از نورهای ثابت و یا از فلاش‌های عکاسی-بستگی به سوژه و اندازه آن از هر کدام می‌توان استفاده کرد- بهره برد. برای استفاده از هر کدام از این نورها، برای تلطیف نمودن نور می‌توان از پارچه، کاغذ کالک، صفحات متالیک و پلکسی گلاس استفاده نمود. این کار برای از بین بردن انعکاس‌های ناخواسته و اشتباه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در میکروگرافی استفاده از لنزهای میکروسکوپ اجتناب ناپذیر است، زیرا ما به بزرگنمایی‌ها و جزئیات بیشتری احتیاج داریم. لنزهای میکروسکوپ از بزرگنمایی‌های ۴ برابر، ۶ برابر و ۱۰ برابر به بالا مورد استفاده قرار می‌گیرند. این لنزها به وسیله مبدل‌های خاص، به هر دوربین دیجیتال قابل اتصال هستند، که با توجه به اینکه این لنزها دارای دیافراگم ثابت هستند، عکاسی نیز براساس آنها انجام می‌گیرد. برای فوکوس کشی در عکاسی میکرو، لنز و بدنه دوربین به وسیله ابزاری به نام ریل فوکوس با هم جابجا می‌شوند تا فوکوس دقیق صورت پذیرد، زیرا این لنزها حلقه فوکوس ندارند.

استفاده از سه پایه

در هر دو نوع عکاسی میکرو و ماکرو، قطعاً باید از سه پایه محکم استفاده نمود. زیرا هر گونه جابجایی در حین عکاسی ممکن است منجر به از دست رفتن پروژه عکاسی شود. همچنین دلیل

میکروگرافی

هر گاه فراتر از بزرگنمایی‌هایی که در ماکروگرافی قرار دارد، بخواهیم سوژه‌ای را ثبت نماییم و نیاز به تجهیزات و ابزارهای اپتیکی مخصوص داشته باشیم، در حوزه عکاسی میکروگرافی قرار گرفته‌ایم.

مفهوم بزرگنمایی در ماکروگرافی و میکروگرافی ما در دنیای ماکروگرافی و میکروگرافی از مفهوم نسبت بزرگنمایی استفاده می‌کنیم. حدود بزرگنمایی آن از یک به یک (۱:۱) و یا بیشتر از آن شروع می‌شود. منظور از بزرگنمایی یک به یک این است که ابعاد تصویر یک جسم بر روی فریم ۳۵ میلیمتری (سنسور)، باید مساوی با اندازه آن شی در حالت واقعی باشد. به همین ترتیب بزرگنمایی‌های بیشتر، مثلاً یک به دو (۱:۲)، یعنی تصویری که بر روی یک فریم ثبت می‌شود، دو برابر اندازه واقعی آن شی در حالت طبیعی است.

ابزارهای ماکروگرافی و میکروگرافی

در ماکروگرافی به طور معمول از لنزهای ماکرو با فواصل کانونی ثابت و یا متغیر استفاده می‌شود. اما ابزارهای دیگری مانند لوله‌های الحاقی، فیلتر کلوزآپ، تکنیک لنز معکوس و مبدل‌های ماکرو نیز می‌توان استفاده نمود. که هر کدام مزایا و معایب خاص خود را دارند.

ماکروگرافی و میکروگرافی به معنی عکاسی از نمای نزدیک از یک سوژه است. این سوژه می‌تواند یک شی و یا یک موجود زنده باشد. در این نوع عکاسی لزوم دقت و توجه به جزئیات، نسبت به سایر رشته‌های دیگر عکاسی از ضروریات است. میکروگرافی هم نوعی عکاسی با نمای بسیار نزدیک به سوژه است که معمولاً با لنزهای میکروسکوپ (Objective) صورت می‌پذیرد. در این مقاله به بررسی ماکروگرافی و میکروگرافی می‌پردازیم.

در این دو گونه عکاسی، می‌توان بافت، طرح، فرم، رنگ و جزئیاتی را که در حالت معمول و با چشم غیر مسلح نمی‌توان دید، به دیده نمایش گذاشت. طیف بی‌پایانی از این موضوعات در اطراف ما و در زندگی عادی روزمره وجود دارند.

ماکروگرافی در بسیاری از رشته‌های تخصصی دیگر نیز از قبیل پزشکی، باستان‌شناسی، گیاه‌شناسی، حشره‌شناسی و غیره کاربرد فراوان دارد. بعد از پیشرفت‌هایی که در حوزه تجهیزات دیجیتال صورت گرفت، دامنه این نوع عکاسی هم گسترش یافت و حتی فرآیند ثبت عکس‌ها هم دچار تغییرات و تحولات اساسی گشت.

با بیان این مقدمه به تشریح و تعریف نحوه انجام ماکروگرافی و میکروگرافی می‌پردازیم.

ماکروگرافی

بنا به تعریف جامعی که در مورد ماکروگرافی وجود دارد، این گونه بیان می‌شود: « زمانی که موضوع به همان اندازه طبیعی یا بزرگ‌تر ثبت شود، می‌توان عنوان نمود که عکس به صورت ماکروگرافی ثبت شده است. این بزرگنمایی می‌تواند از حدود ۴ و ۵ برابر اندازه شی توسط دوربین‌های دیجیتال به همراه لنزهای مخصوص و لوازم جانبی مربوطه به راحتی ثبت گردند.

Photography technology news

تازه‌ترین رویدادهای تکنولوژی

بهادر رحمت

تامرون لنز ۱۵۰-۵۰۰ برای دوربین های مایکروس نیکون معرفی کرد

شرکت تامرون لنز ۱۵۰-۵۰۰ برای دوربین های مایکروس نیکون معرفی کرد. این لنز بسیار محبوب در میان عکاسان حیات وحش می باشد، برای دوربین های نیکون سری Z معرفی کرد. این لنز بسیار جمع و جور متشکل از ۲۵ المان در ۱۶ گروه است و وزن آن ۱ کیلو ۷۲۰ گرم می باشد. در المان های این لنز از ۳ لنز با کیفیت بدون اعوجاج (LD) و یک المان هیبریدی با کیفیت تصحیح کننده خطا (Hybrid Aspherical) و یک المان اضافه تصحیح کننده اعوجاج (XLD) استفاده شده است. این لنز با یک کوتینگ جدید (BBAR-G2) که از رفلکشن های ناخواسته جلوگیری می کند استفاده می کند که باعث بالا رفتن کنتراست و شفافیت تصویر می شود. این لنز با قیمت ۱۵۹۹ دلار در اختیار علاقه مندان قرار می گیرد.

لایکا لنزهای جدید سری L را گسترش می دهد

شرکت لایکا با معرفی دو لنز Super-Vario-Elmarit-SL ۱۴-۲۸mm ASPH و Super-Elmarit-SL ۲۱mm ASPH سری لنزهای L خود را گسترش می دهد. لنز ۱۴-۲۴ جزو بهترین لنزهایی است که شارپنس عالی در تمام قسمت های لنز دارد و بدون افت کیفیت می باشد. این لنز تمام فلزی در برابر نفوذ آب و غبار کاملا عایق است و همچنین دارای لنز هود غیر قابل جداسازی است. این لنز از ۱۸ المان که در ۱۳ گروه کار می کنند، تشکیل شده است. این لنز دارای دیافراگم ۲.۸ تا ۲۲ است که بصورت الکترونیکی قابل استفاده است. لنز ۲۱ نیز دارای شارپنس عالی از گوشه تا گوشه تصویر است. دیافراگم ۲ تا ۲۲ دارد و از ۱۴ المان در ۱۱ گروه تشکیل شده است. این لنز برای عکاسی معماری، منظره و استودیو کاربرد دارد.

کانن لنز جدید 10-20 f/4 L خود را عرضه کرد

شرکت کانن لنز 10-20 f/4 L IS STM RF برای دوربین های بدون آینه سری R معرفی کرد. این لنز جایگزین لنز 11 EF 4/24mm L است. این لنز اولین لنز زوم، دارای سیستم فوکوس مستقیم (rectilinear) است. زاویه دید این لنز در ۱۰ میلیمتر ۱۳۰ درجه است که دو برابر زاویه دید در ۱۲ میلیمتر است و برای رقابت با لنز های نیکون 14 Nikon f/2.8 و سونی 12 Sony FE f/2.8 طراحی شده است. البته لنز 15 RF 2.8/35mm L IS USM لنز مناسب تری با دیافراگم سریعتر است. این لنز ۵۷۰ گرم وزن دارد و متشکل از ۱۶ المان در ۱۲ گروه است. قیمت این لنز ۲۲۹۹ دلار است.

نیکون دوربین فول فریم ZF را معرفی کرد

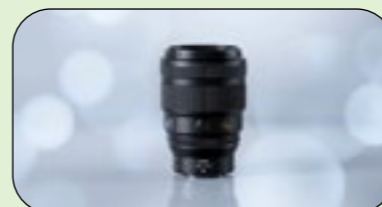
دوربین جدید نیکون با استایل دوربین قدیمی FM2، با سنسور ۲۴ مگاپیکسل و پردازنده Expeed 7 رونمایی شد. این دوربین امکان ثبت تصاویر در نور کم را دارد. دارای یکی از بهترین لرزشگیرهای داخل بدنه تولید نیکون است. نیکون برای جذابیت بیشتر بخشیدن به این دوربین حالت های عکاسی مختلفی نظیر اسپیا، سیاه و سفید و غیره را اضافه کرده است. همچنین این دوربین بهترین اتوفوکس نیکون را دارد که در مدل بالاتر Z8 استفاده شده است و قابلیت گرفتن عکس هایی با رزولوشن ۹۶ مگاپیکسل را دارد که با استفاده از ۴-۸-۱۶ و ۳۲ عکس خام، خلق می کند. این دوربین دارای یک صفحه تاچ اسکرین ۳.۲ اینچی می باشد که کار را برای عکاس راحت می کند. توانایی های فیلمبرداری این دوربین نیز قابلیت ضبط 4K ۳۰ فریم با ۱۰ بیت رنگی و همچنین 1080P با ۱۲۰ فریم را دارد. این دوربین فقط از کارت های SD معمولی استفاده می کند.

شادی قدیریان _ بدون عنوان _ از مجموعه هر روز

• نیکون لنز خارق العاده 1.8/F 135 Plena را عرضه کرد •

نیکون لنز خارق العاده 1.8/135mm f سری Z را برای دوربین های بدون آینه خود عرضه کرد. این لنز برای عکاسان پرتره در جهت عکاسی در فضاهایی با نور کم کاربرد دارد. این لنز شارپنس و شفافیت بالایی و در برابر نفوذ گرد و غبار و آب عایق است. وزن این لنز ۹۹۵ گرم است. سیستم فوکوس لنز از نوع STM است و دارای فیلتر سایز ۸۲ میلیمتر می باشد. لنز دارای یک دکمه Function است که می تواند بر اساس خواسته عکاس در دوربین برنامه ریزی گردد. این لنز ۲۵۰۰ دلار قیمت دارد.

• توقف تولید دوربین های میرورلس سری M کانون •

شرکت کانون شعبه آمریکا رسماً اعلام کرد که خط تولید سری M دوربین های میرورلس خود را متوقف کرده است. همچنین شعبه ژاپن این شرکت این رده از دوربین ها را به عنوان محصولات قدیمی شرکت کانون طبقه بندی کرده است. این اتفاق به دلیل بروز شدن خط تولید دوربین های سری R کانون و همچنین معرفی دوربین R100 کانون که محصول آخر از سری دوربین های R قطع APS-C کانون است، افتاد. زیرا دیگر شرکت کانون نیازی به ادامه تولید محصولات قدیمی خود ندارد و بازار جدیدی را با محصول جدید خود هدف قرار داده است.

• پاناسونیک دوربین G9 II را معرفی کرد •

دوربین G9 مارک ۲ لومیکس براساس بدنه دوربین G5 ساخته شده است و دو دوربین بسیار شبیه هم هستند. دوربین G9 بر روی بخش عکاسی تمرکز دارد. این دوربین دارای قدرتمندترین سیستم اتوفوکوس پاناسونیک است. همچنین پاناسونیک ادعا می کند این دوربین می تواند تا ۸ استاپ از سیستم ضد لرزش داخلی استفاده کند. این دوربین در مکان های کم نور امکان ثبت تصاویر خارق العاده ای را دارد. البته نباید از قابلیت های فیلمبرداری با کیفیت 120 4K فریم در قالب ProRes گذشت.

• ونوس اپتیک لنز جدیدی را معرفی کرد •

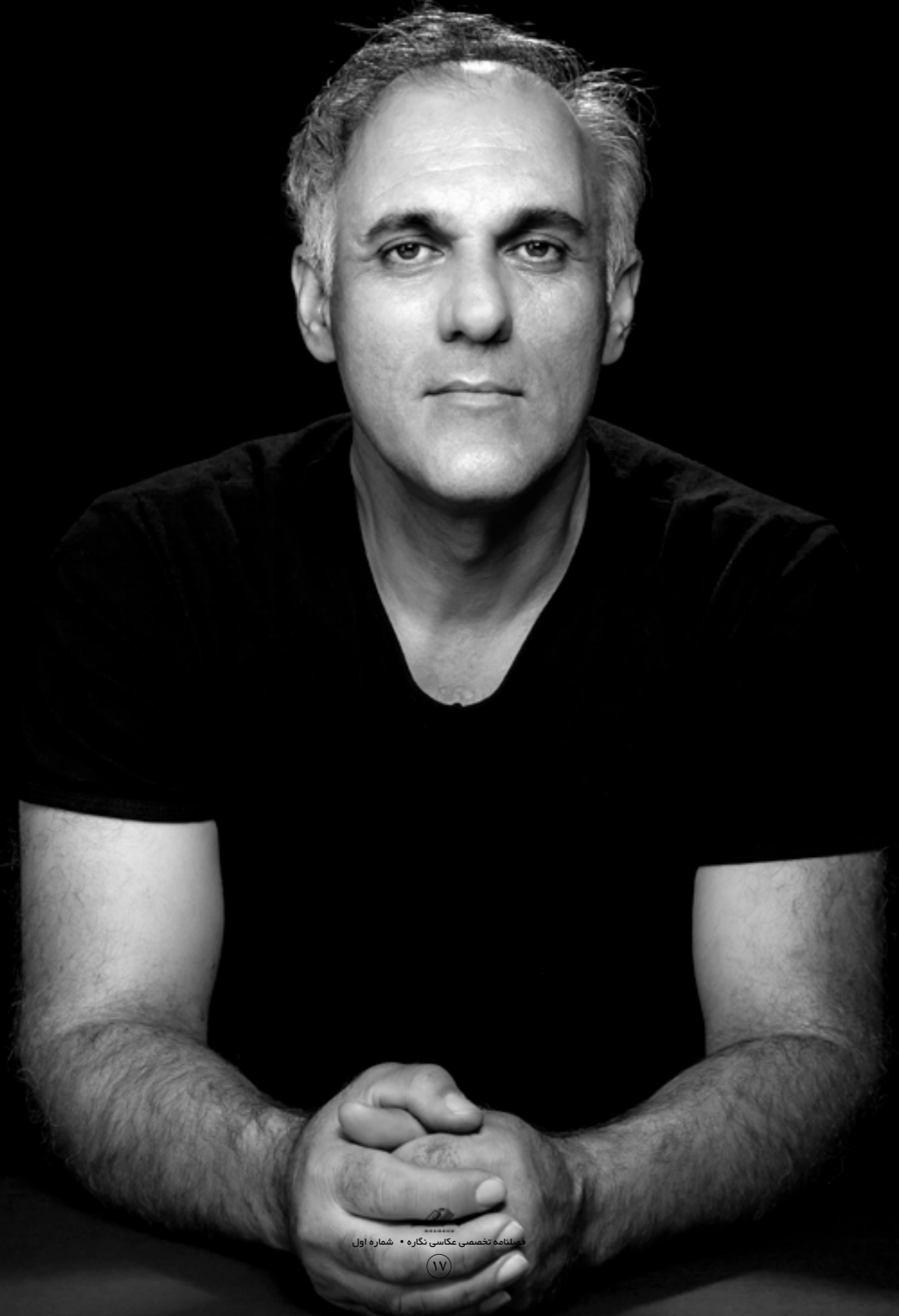
برند Laowa با معرفی لنز Zoom CF 5-3.5/16mm f-8 برای دوربین کراپ فریم، عکاسان تازه کار را هدف قرار داده است. این لنز دارای زاویه دید ۸۶.۸ تا ۱۲۰.۹ درجه را دارد. وزن پایین آن قابل توجه است ۴۶۳ گرم می باشد. این لنز از ۱۶ المان در ۱۲ گروه تشکیل شده و دارای ۲ المان ED است و بسته ترین دیافراگم آن ۱۶ می باشد. همچنین دارای فیلتر ۸۶ میلیمتری است و در تصاویر آن افکت ستاره ای کاملاً مشخص است. این لنز با قابلیت فوکوس تمام دستی با قیمت بسیار مناسب ۵۴۹ دلاری در بازار عرضه شده است.

معرفی عکاسان ایرانی

عباس حاجی محمدی

Introduction of Iranian photographer

Jalal Shamseazaran

نام: جلال

نام خانوادگی: شمس آذران

شهر محل تولد: تبریز

سال تولد: ۱۳۵۰

شغل: عکاس مستند

شروع فعالیت: ۱۳۷۴

وبسایت: www.jalalshamsazaran.com

مدارک عکاسی

دارای دیپلم تهیه مجموعه عکس از NVP Images کانادا

تجربه کاری عکاسی

عکاس آزاد از سال ۱۳۷۹ (۲۰۰۰ م) تا سال ۱۳۹۶ (۲۰۱۷ م)

عضو عکاسان آژانس عکاسی NVP Images از سال ۱۳۹۶ (۲۰۱۷ م) تاکنون

تقدیرات و دستاوردها

انتخاب به عنوان نامزد نهایی جایزه عکاسی سونی در سال ۱۳۹۴ یا ۲۰۱۵ م

برنده جایزه عکاسی شید در سال ۱۳۹۴ یا ۲۰۱۵ م

انتخاب به عنوان نامزد جایزه عکاسی Grant در سال ۱۳۹۶ یا ۲۰۱۷ م

برنده جایزه آژانس عکس NVP Images در سال ۱۳۹۶ یا ۲۰۱۷ م

تقدیر در بخش دید محیط زیست Environmental Vision انجمن عکاسان آمریکا POY در سال ۱۳۹۷ یا ۲۰۱۸ م

برنده جایزه بخش محیط زیست انجمن عکاسان آمریکا POY در سال ۱۳۹۸ یا ۲۰۱۹ م

برنده جایزه بخش درک جهانی World Understanding انجمن عکاسان آمریکا POY در سال ۱۳۹۹ یا ۲۰۲۰ م

دریافت جایزه Bob & Diane و Pulitzer Center of crisis reporting در سال ۱۳۹۹ یا ۲۰۲۰ م

مجموعه عکس ها

Loudspeakers

Once Upon a Father

Survivals

Story of people who live no longer have a lake

The wind will take us away

The Agony of remembering

ثبت خاطرات از مکانها و آدمها

عباس حاجی محمدی_ بهادر رحمت

شاطر ثابت عکس می‌گرفت. مشکل اصلی ما در آن زمان چاپ کردن عکس بود. چون محدودیت‌های زیادی داشتیم. حتی منابع زیادی برای دیدن عکس نداشتیم. مثلا جشنواره‌های زیادی نبود، اخبار عکاسی آن چندان زیاد نبود. دسترسی به عکس نداشتیم و یادم هست، یک عکس دیدم که یک مردی بود با صورتی بانداژ شده و در زیر آن عکس نوشته بود، نام من هیچ کس است. این عنوان آن چنان به دل من نشسته بود که از آن تاثیر زیادی گرفتم. از زمان دوربین‌های دیجیتال یعنی داشتن دوربین کانون ID مارک یک و گرفتن یک لنز ۲۴-۷۰، عکس‌های من دچار یک تحول عظیم شدند.»

شما هم عکس‌های تکی خوبی دارید و هم مجموعه عکس‌های فوق العاده دارید. چگونه سوژه خود را پیدا می‌کنید؟ همچنین موضوع خود را چگونه انتخاب می‌کنید؟

« من احساس می‌کنم در بیشتر مواقع عکس‌ها هستند که ما را پیدا می‌کنند. ما آنها را پیدا نمی‌کنیم. به نظر من شعر، داستان و موضوعاتی که دنبال می‌کنیم در یک جا به یک تلاقی جالبی می‌رسند و دقیقا آنجا زمانی است که عکس را ثبت می‌کنیم.

اولین مجموعه‌ای که کار کردم، برنامه‌ای نداشتم و اصلا از اینکه این عکس‌ها می‌توانند مجموعه شوند خبر نداشتم. اطلاعی از نوع ساختن مجموعه عکس هم نداشتم. البته به تشویق دوستان برای جشنواره عکس شید بود که گفتند عکس بفرست و من مجموعه بلندگوها را تهیه کردم و فرستادم. که مضمون آن را از داستان‌های غلامحسین ساعدی گرفتم.

هیچ وقت برنامه‌ای برای گرفتن عکس ندارم. بلکه من وارد داستان می‌شوم و سپس عکس می‌گیرم. بعد از اینکه عکس‌هایم را می‌گیرم و داستان تمام می‌شود، شروع به انتخاب

فضاهایی می‌دیدم که برف‌های چند متری می‌بارید و من عاشق ثبت این تصاویر بودم. از همین زمان بود که احساس کردم که دوست دارم ادامه بدهم ولی مطمئن نبودم. جالب این است که دوستان دوران سربازی از من ناراحت بودند که از ما عکس یادگاری نمی‌گیری ولی از در و دیوار در روستاها و جاهای مختلف عکس می‌گیری.

البته یک نقطه عطف دیگر این بود که قبل از اینکه دوربین داشته باشم، داستان‌های صمد بهرنگی، غلامحسین ساعدی، یدالله رویایی وینیس ریتسوس را می‌خواندم و فضاسازی‌های آن داستان‌ها باعث شد من در کارهایی که بعدا انجام دادم، آن‌ها را در ذهن خودم تجسم.

از سربازی هم که آمدم، دنبال مهندس شدن و دکتر شدن نبودم و علاقه‌ای هم به دانشگاه رفتن نداشتم. اتفاقی در تبریز چشم من به مجله عکس افتاد که در تعدادی از کیوسک‌های روزنامه فروشی پیدا می‌شد. من جذب عکس‌های سیاه و سفید شدم. سپس یکی از دوستان من که عید به دیدارم آمده بود، به او گفتم که به عکس‌های سیاه و سفید علاقه مند شده‌ام. اتفاقی او نیز طراح گرافیک بود و یک آگران‌دیسمان کوچک داشت. یک هفته بعد، همان آگران‌دیسمان را آورد و تعدادی هم کاغذهای عکس آگفا، ایلفورد و کاغذهای روسی به همراه داشت. این وسایل را به من داد و گفت دیگر حالا خودت شروع کن.»

به طور حرفه‌ای از چه زمانی شروع به عکاسی حرفه‌ای کردید و تصمیم گرفتید که به جد کار عکاسی را در پیش بگیرید؟

« از سال ۱۳۷۴ شروع به عکاسی کردم. آن موقع ها یک دوربین زنیت روسی داشتم. بعد از مدتی یک دوربین شینون خریداری کردم که مشکل شاطر داشت و فقط در یک سرعت

«داستان برای من در زمان‌های متفاوتی اتفاق افتاده است. من زمانی که بچه بودم در عروسی‌ها از من عکس نمی‌گرفتند و اجازه حضور در عکس‌های گروهی را نمی‌دادند. در واقع من را بیرون می‌انداختند و به مادرم می‌گفتند که این بچه عکس‌های ما را خراب می‌کند. همیشه یک دست، یک پا یا بخشی از صورت من داخل فریم عکس بود.

بعد از آن، من در کانون پرورش فکری زمانی که نوجوان بودم، کلاس‌های شعر و داستان داشتم. از طریق پدر بزرگم یک دوربین عکاسی روسی FED5 از کانون خریدیم. البته دوربین خواهرم بود و وقتی که من خواستم بروم سربازی که سرباز معلم بشوم، آن را با خود بردم. داستان عکاسی من با آن دوربین FED5 شروع شد. در روستاهای دورافتاده آذربایجان

جلال شمس آذران شاعر، نویسنده و عکاس تبریزی، نگاهی انسان گونه دارد. به رفتارهای انسانی علاقه‌مند است و از زاویه دید عکاسی خود، نوعی آگزیستانسیالیسم یا اصالت وجود منحصر بفردی دارد. او بر این باور است عکس‌هایی که می‌گیرد، خاطرات او از مکان‌ها و آدم‌ها هستند. اگر حتی آن آدم‌ها نزدیک‌ترین افراد زندگی او مانند پدرش باشند. او مجموعه عکس بی‌نظیری از پدرش که مبتلا به آلزایمر شده بود، ثبت کرده است. مجموعه مذکور برنده جایزه معتبر انجمن عکاسان آمریکا (POY) در سال ۱۳۹۹ (۲۰۲۰م) شد.

لطفا خود را معرفی کنید و در مورد زندگی خود برای مخاطبان ما بگویید؟

« من جلال شمس آذران هستم. متولد ۲۵ شهریور ماه ۱۳۵۰، در یک خانه قدیمی و سنتی به دنیا آمدم. اوایل دوره دبستان بودم که انقلاب سال ۵۷ به تحقق پیوست. تقریبا سوم دبستان بودم که جنگ ایران و عراق شروع شد. خوب به یاد دارم که پشت بام بودم که پالایشگاه تبریز بمباران شد. خاطراتی که دارم مربوط به فضای جنگ و انقلاب است. خاموشی چراغ‌ها، تحریم‌ها و صف‌های کوپن بود. بعد از اتمام جنگ، من به سربازی رفتم که البته داستان بسیار مفصلی است ولی الان که بزرگ شده‌ام احساس می‌کنم که آن تصویرها بخشی از داستان زندگی من هستند و بخشی از آن‌ها، تصاویری هستند که می‌خواهم درباره آنها بنویسم و در ذهن خود آن‌ها را تجسم کنم. من دانشگاه نرفته‌ام و بعد از اینکه از سربازی آمدم، بسیار به بداهه زندگی کردم. توی کوچه و پس کوچه‌ها می‌گشتم و این خیابان‌گردی‌ها گذران زندگی من در آن مقطع بودند. جالب این است که بسیار آدم کاری هستم و در آن زمان با پدرم بسیار بحث داشتم و همیشه چالش‌هایی با هم داشتیم. همین پرسه زنی‌ها بود که باعث شد دوربین به دست بگیرم و عکاسی را شروع کنم.»

لحظه‌ای که جرقه‌ای در ذهن شما زد که وارد دنیای تصویر شوید، چه زمانی بود؟

عکس‌ها می‌کنم و مجموعه اینگونه شکل می‌گیرد. البته انتخاب عکس سخت‌ترین کار زندگی من است. همیشه هم ادبیات و داستان‌هایی که خوانده‌ام، روایتگر کارهای من بوده‌اند.»

چه نوع تجهیزاتی را استفاده می‌کنید و روش عکس گرفتن خود را چگونه می‌بینید؟

«در زمان‌های متفاوت، از روش‌های مختلفی استفاده کرده‌ام. مثلاً در یکی از پروژه‌هایم که مجموعه عکاسی از پدرم هست، بیشتر مواقع امکان استفاده از دوربین را نداشته‌ام و از گوشی استفاده کردم. نه برنامه‌ای برای عکاسی داشتم و نه صحنه سازی کردم. همیشه هم یک دوربین و یک لنز دارم. الان هم یک دوربین کانن و لنز ۲۴-۷۰ را دارم. حتی در زمان آنالوگ، در یک دوربین نگاتیو رنگی می‌گذاشتم و از خانواده عکس یادگاری می‌گرفتم ولی در یک دوربین دیگر نگاتیو سیاه و سفید می‌گذاشتم که خود شیفته آن بودم و هستم.»

در مجموعه‌هایی که کار کرده‌اید، با چه چالش‌هایی مواجه شده‌اید؟

«مهمترین چالش زمان است. چون مادر من پا به سن گذاشته‌اند و نمی‌دانم چگونه باید او را تنها بگذارم. اگر من نباشم باید کسی از او مراقبت کند و برای من هزینه هم دارد. همچنین یکی از مشکلات بزرگ، ادیتورهای کارها است. یکی از سخت‌ترین کارها برای من ارتباط با افراد است. مثلاً در مجموعه‌ای که از دریاچه ارومیه و یا سیستان بلوچستان تهیه کردم، من نمی‌توانستم وارد خانه‌ها بشوم و حتماً باید یک خانم همراه من می‌بود و یا اگر سوالی می‌خواهم بپرسم هم همینطور است که به کمک فرد دیگری نیاز پیدا می‌کنم. بعضی اوقات با چالش‌های اخلاقی نیز روبرو می‌شویم که در بین تمامی عکاسان مستند نگار مشترک است. صد در صد، این مسائل روی عکاس تاثیر می‌گذارد. عکاس باید بداند که نگاه انسانی

اولین موضوع است، یعنی عکاس باید نسبت به چاپ عکسی که اخلاقیات در میان است، مسئول خود عکاس است ولی مسائل انسانی اولویت دارد. یک عکاس ابتدا باید رضایت سوژه را جلب و با ایجاد اعتماد کند و سپس نسبت به ثبت تصویر اقدام نماید.»

بهترین خاطراتی که در طول تهیه مجموعه‌های عکس خود داشتید، چه خاطره‌ای بوده است؟

«بهترین خاطراتی که دارم از مجموعه‌ای هست که از پدرم تهیه کردم که از نظر خودم بهترین مجموعه‌ای است که تا الان کار کرده‌ام. بعد از اینکه این مجموعه را کار کردم دیدم که جزئیاتی هست که به یاد می‌آیند مثلاً پوست پدرم، تمام اشیایی که در خانه بود را خوب بخاطر دارم. حتی می‌توانم بگویم که سفر تنها در طی کردن مسافت‌های زیاد نیست، بلکه در خود انسان و یا در اتاق شخصی خود هم می‌توان سفر کرد. یک مکاشفه درونی در خود می‌توان داشت.»

یک خاطره‌ای دارم از سفری که به افغانستان داشتم و با مردی روبرو شدیم که می‌خواست ۱۲ کیلومتر راه برود تا برای زنجیر شیر تهیه کند. ما این فرد را با ماشین بردیم و توی چشمهای این فرد می‌شد داستان‌ها دید. داستانی از این رفت و آمد به مکانی که می‌خواست برود. چون این فرد باید در مجموع ۲۴ کیلومتر راه می‌رفت و یک روز طول می‌کشید تا شیر را تهیه و سپس به خانه برگردد. سفر با ماشین برای این شخص یک بعد دیگری از زندگی داشت. دوست دارم زمانی برسد تا بتوانم قصه‌هایی از این داستان‌ها بنویسم.»

از نظر شما عکاسی مستند چه تاثیری در جامعه دارد؟

«در کل نمی‌دانم کارهای من یا دیگران چه تاثیری دارند. یعنی زمانی که تیراژ کتاب ۳۰۰ عدد است و احساس می‌کنم در فضای مجازی بی‌نهایت عکس تولید می‌شود، جایگاه عکس

ما کجاست. بیشتر مواقع فکر می‌کنم آیا کسی عکس‌های من را دیده است. همیشه به این موضوع فکر می‌کنم. البته در مورد نوشته‌هایم هم همین فکر را می‌کنم. یعنی ما در یک بمباران اخبار و اطلاعات هستیم و به نظر من دیگر تنها یک عکس توانایی روایت ندارد. همچنین یک عکاس باید با ادبیات خو بگیرد. من معتقدم ادبیات پایه همه کارهای هنری است. اگر یک عکاس می‌خواهد موفق باشد حتماً باید از ادبیات شروع کند.

یکبار کتابی از داستایوفسکی می‌خواندم به نام خاطرات خانه

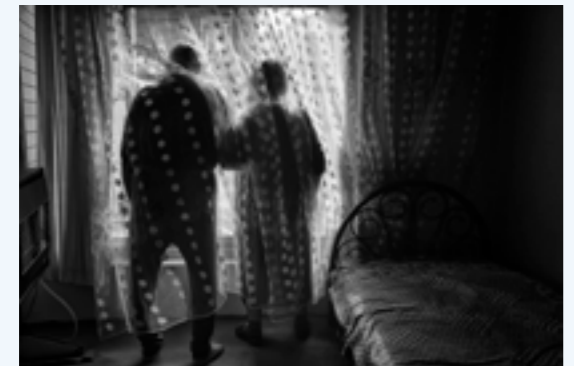
مردگان که تاثیر زیادی روی من داشت. یک جمله هست که هیچ وقت یادم نمی‌رود، یکی از زندانی‌ها را می‌بردند دفن کنند و زندانی دیگر گفت؛ این هم روزی مادر داشت. امیدوارم چنین تاثیری عکس‌های من در جامعه داشته باشد.»

شما مجموعه‌های مختلفی کار کردید و یکی از این مجموعه‌ها به نام The Agony of Remembering که از پدر خود عکس گرفتید و سال‌های آخر عمر او را به تصویر کشیدید. چگونه این مجموعه را تهیه کردید و در این روایت با چه چالش‌هایی روبرو بودید؟

«من با پدرم مشکلات بسیاری داشتم ولی یکجا به هم رسیدیم. این مکان جایی بود که هر دو به فراموشی رسیدیم. البته نمی‌دانم که پدرم اگر زنده بود خودش این عکس‌ها را منتشر می‌کرد یا نه. ولی من این مجموعه را انتشار دادم تا خاطرات من از پدرم باشند. در زمانی که چندان برای آدمی راحت نیست که درباره این موضوع بنویسد یا روایت صورت دهد.»

البته در مورد چالش، باید بگویم که خانواده خودم را به دیدن دوربین در دست خودم، عادت داده‌ام. یعنی آن‌ها همیشه در دستان من دوربین دیده‌اند. مثلاً در مراسم عروسی، عزاداری و حتی همین الان هم که می‌خواهم دوربینم با کیف سیاه رنگش در کنار تختم هست. به همین دلیل چندان حالت تدافعی پیش نمی‌آید و راحت‌تر می‌توانم در خانه عکس بگیرم. مثلاً وقتی پدرم حمام می‌کرد یا مشغول به کاری می‌شد. من از قبل بیدار می‌شدم و آماده بودم که از او عکس بگیرم. همیشه دوربین در کنار من بود و این عکس‌ها در یک روز و یک ماه

گرفته نشده است و طی سه سال عکاسی این مجموعه شکل گرفته است. یکی از عکس‌ها هست اگر در مجموعه خواهید دید، البته آن زمان و در زمان ادیت عکس کنترل خودم را از دست دادم. لحظه عجیبی بود چون در حین گرفتن عکس

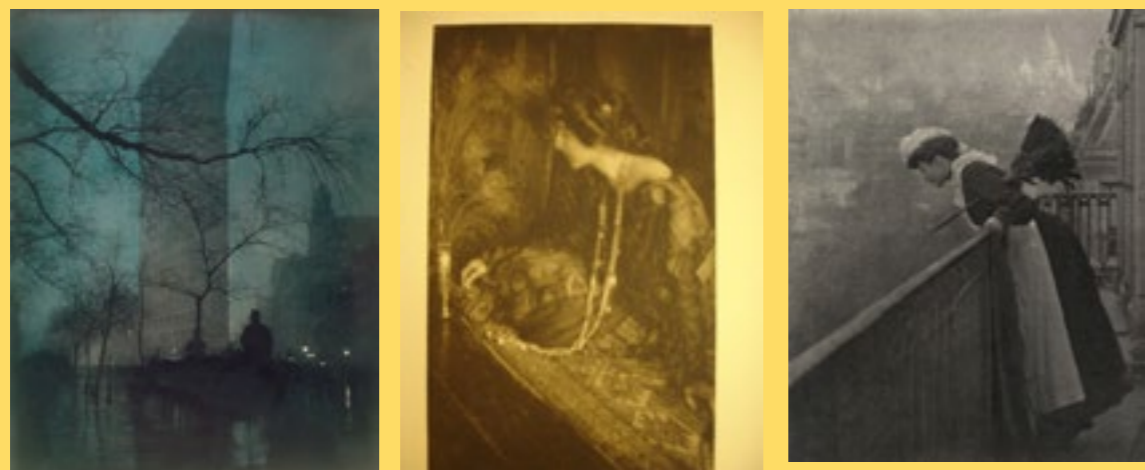
متوجه شدم که پدرم در گذشته است. الان که چند سال از موضوع گذشته است، کمی برای من راحت‌تر شده تا در مورد آن صحبت کنم. هیچ وقت برای گرفتن عکس برنامه ریزی نکردم و تمامی عکس‌ها و یا کارهای دیگر که انجام داده‌ام، اینگونه بوده است.»

آینده عکاسی خود را چگونه می‌بینید؟

«به نظر من در عکاسی، باید تاثیرگذاری و آگاهی رساندن به دیگران، اولویت‌کاری هر عکاس باشد. در واقع یک عکاس باید بتواند پیامی را در قالب مجموعه عکس به بیننده انتقال دهد. این مساله که چقدر تاثیر می‌گذارد، نکته دیگری است که از بازخورد نظرات بینندگان دریافت می‌کند. باید آینده را در چنین بستری جستجو کرد.»

پیکتوریالیست و نقش آن در هنر عکاسی

◀ حمید رضا هلالی

Pictorialism

زندگی مدرن به جای جزئیات، تأثیرات کلی واضح را نشان می‌دهند.

در حالی که عالم هنر نقاشی جنبه ضد بازنمایی صرف به خود گرفته بود عکاسی به عنوان یک پدیده نوظهور با قدرت بازنمایی بالا مورد نگاهش جامعه نقاشان قرار داشت. آنان با بهره گیری از جنبش امپرسیونیست و بها دادن به دخالت حس و دریافت آنی هنرمند در نقاشی، عکاسی را فاقد چنین قابلیت‌هایی می‌دانستند. با این تعریف، عکاسی را از عالم هنر دور می‌دانستند.

اما گروهی از عکاسان، در سال ۱۸۵۵ به هنر تصویرسازی با عکس روی آوردند. از جمله ویلیامز سرزرون کاستل، رچلندر، رابرت آدامسون و دیواکتاویس هیل فوکس تالبوت، که بعد ها به آنان پیکتوریالیست لقب داده شد.

در این شکل از عکاسی هدف، کاهش وضوح عکس به هر ترفند ممکن، برای رسیدن به شباهتی نقاشی وار و رعایت کامل قاعده‌های نورپردازی و ترکیب‌بندی شناخته شده در آن زمان، در عکس‌ها بود.

پیکتوریالیست‌ها، خواسته یا ناخواسته اولین جنبش هنری عکاسی بودند که سعی فراوانی در شناخته شدن عکاسی به عنوان یک هنر شدند. بسیاری از تکنیک‌های این عکاسان، که در آن زمان خاص و وقت گیر و نیازمند تلاش فراوان بود، امروزه در ادیت‌های عکاسان معاصر خودنمایی می‌کند.

تفاوت‌های اساسی در آن‌ها وجود داشت. به این ترتیب تمایز بین مهارت و حس هنرمندان با یکدیگر قابل درک بود. در حالی که در رئالیسم اینگونه نبود.

نام این جنبش از نام یک نقاشی از کلود مونه به نام دریافتگری، امپرسیونیسم-طلوع خورشید گرفته شده است.

در این سبک نقاشان از ضربات «شکسته» و کوتاه قلم مو آغشته به رنگ‌های خالص و نامخلوط به جای ترکیب‌های ظریف رنگ‌ها استفاده می‌کنند؛ مثلاً، به جای ترکیب رنگ‌های آبی و زرد برای تولید سبز آن‌ها دو رنگ آبی و زرد را مخلوط نشده بر روی بوم قرار می‌دهند تا رنگ‌ها «حس» رنگ سبز را در نظر بیننده پدیدآورند. آنها در نقاشی صحنه‌های

امپرسیونیسم را به راه انداختند. ظهور دوربین عکاسی با قدرت فوق العاده در بازنمایی موجب شد هنرمندان نقاش در مواجهه با این پدیده نوظهور، جنبشی به نام امپرسیونیست را راه‌اندازی کنند. در این جنبش نه بازنمایی دقیق -که حالا دوربین عکاسی این وظیفه را در واقع گرایانه‌ترین شکل خود به عهده داشت- که دریافت حسی و لحظه‌ای هنرمند از طبیعت یا ابژه مورد نظر بود. حال به غیر از مهارت نقاش، ذهنیت و شخصیت نقاش هم به اثر راه می‌یافت.

در این شیوه نقاش به کمک ضربات پیاپی و شکسته قلمو و به کار بردن لخته رنگ‌های تجزیه شده و تابناک که ارتعاش تشعشعات نور خورشید را در ذهن تداعی می‌کرد، صرفاً دریافت و برداشت مستقیم خود را از دیده‌های ناپایدار و به شکلی رؤیایگونه به تصویر می‌کشید.

آنچه در اینجا اهمیت می‌یافت، دخالت شخصیت -حس- غریزه هنرمند در اثر بود. اگر دو هنرمند از یک صحنه دریافت خود را به تصویر می‌کشیدند

ممسیس یا تقلید، فرآیندی هنری در دوران یونان باستان بود که افلاطون آن را به شدت نکوهش می‌کرد. در دیدگاه افلاطون، آنچه انسان از اطراف خود درک می‌کند یک سایه از واقعیت است. عینیت و آنچه می‌بینیم یا حس می‌کنیم خود واقعیت نیست. بلکه سایه‌ای از واقعیت است. فلسفه یونانی به دنبال کشف حقیقت مرکزی جهان بود و حقیقت را در ماورای عینیت می‌جست. و نقاشان که تخته‌گر بودند (در آن زمان واژه آرت وجود نداشت و هنرمند یک فرد ماهر بود -کلمه تخته منشا کلمه تکنیک امروزی است و هنرمند تنها یک تکنسین به شمار می‌رفت) با مهارتی که داشتند می‌توانستند تقلیدهایی کم نظیر از عینیت را به وجود آورند. مشهور است برخی سیاه قلم‌های آنان از میوه انگور حتی پرندگان را به سمت خود جذب می‌کرد. افلاطون معتقد بود باز نمایی (نقاشی) از یک بازنمایی دیگر (عینیت) هیچ ارزشی در کشف حقیقت ندارد و تنها انسان را از حقیقت دورتر می‌کند. افلاطون معتقد بود هنرمندان باید از مدینه فاضله -بوتیقا- خارج شوند. اما ارسطو شاگرد افلاطون اعتقاد داشت ممسیس -تقلید- قابل ارزش است. چرا که می‌تواند زشتی‌ها -مثلاً صحنه سر بردیدن یک گوسفند را چنان دقیق و فرماتیک به تصویر بکشد که حس زیبایی و تحسین را در انسان برانگیزد. از دوران ارسطو نقاشی به سبک رئالیسم و بازنمایی دقیق ارزش یافت. این وضعیت تا قرن هجدهم در بین نقاشان وجود داشت. اکثر نقاشی‌ها یا شمایل‌هایی از مسیحیت بودند و یا به بازنمایی شاعرانه از طبیعت می‌پرداختند.

در نیمه سده نوزدهم میلادی، گروهی از نقاشان از رئالیسم فاصله گرفتند و جنبشی تحت عنوان

History of photography in Iran

تاریخچه عکاسی در ایران

« بهادر رحمت

ساخته لندن مال کارخانه اعلی فروخته می شود. قاشق چایخوری ۱۸ عدد... یک دست صورت کشی بسیار خوب برای سفر و حضر، که همه شکل آدم و هم تصویر عمارات و شهر گرفته می شود که او را پوتوگرافیک می نامند. ...هرکس طالب و خریدار است این انسانها باشد در قلهک نزد عالیجاه مانکچی صاحب و در شهر در سرای ارمنی ها به نزد ملا رستم ولد دینار رفته خریداری نماید.» این مقاله ها نشان می دهند که عکاسی رواج و گسترش داشته است.

البته این موضوع تنها در جراید منعکس نبوده و در رساله « کتاب عکس » نوشته محمد کاظم بن

در آن نقش می بندد. این کار متداول شد و چندین استاد این کار به مملکت ایران آمدند و حال در این دولت علیه هستند»

این اولین سند از عنوان شدن عکس و رسمی بودن آن در زمان خود حکایت می کند.

همچنین در شماره ۳۴۷ روزنامه وقایع اتفاقیه به تاریخ پنجشنبه شهر صفرالمظفر سال ثیلان ۱۲۷۴ ه.ق / ۱۸۵۷ م. به این شرح بوده است:

«به قرار تفضیل ذیل اسباب نقره از صنایع خوب

احمد محلاتی که در ۱۲۸۰ ه.ق و یا «رساله عکاسی» ترجمه علی بخش میرزا نیز آمده است. رساله عکاسی اولین ترجمان کتاب عکاسی است که به درخواست حاجی اسماعیل میرزا عکاسباشی ولیعهد در زمان مظفردالدین شاه انجام شده است.

همچنین دیگر کتاب مهم که به نام «فن عکاسی» ترجمه سوریوگین-عکاس معروف دوران ولیعهدی مظفردالدین میرزا می باشد.

این عناوین حکایت از تاریخ ورود و نحوه تعامل ایرانیان با این هنر جدید بوده است.

در نمره ۶۸ روزنامه وقایع اتفاقیه به تاریخ پنجشنبه سلخ شهر رجب المرجب سال سیچقان ثیل ۱۲۶۸ ه.ق/۱۸۵۱م از اولین عکسبرداری ها به روش داگرتیپ ذکر شده است: « چند سال پیش از این شخصی در مملکت فرانسه، طرح گرفتن شکل را اختراع کرده بود که عکس هر کس و هر جا را که بخواهد بگیرد و در تخته صاف نقره می گیرد. که بعینها شکل شخص یا هر چیزی را که بخواهد

ورود پدیده نوظهور عکاسی به ایران از ابتدای پیدایش آن در ۱۸۳۹ میلادی اتفاق افتاد. در سلطنت محمد شاه بود که اولین عکس های تاریخ ایران گرفته شد و در جراید تاریخ آن زمان نگاشته شده است.

در این سری مقالات به بررسی تاریخچه، ثبت و ضبط انواع شیوه های رایج و افراد مختلف در شکل گیری عکاسی در ایران می پردازیم.

Introduction of world photographers

معرفی عکاسان جهان « منبع وب سایت: www.100honar.com »

آلفرد استیگلیتس
(۱۸۶۴ - ۱۹۴۶)

آلفرد استیگلیتس در شهر بوهوکن ایالت نیوجرسی آمریکا متولد شد سپس در برلین عکاسی را آموخت و اولین عکس های خود را ثبت کرد.

از تاثیرگذارترین هنرمندان در رواج هنر آمریکا میتوان به آلفرد استیگلیتس اشاره کرد. با همکاری گروه عکاسان جدایی طلب و مجله ی کمرا ورک ، شکل و روند جدیدی در عکاسی هنری بوجود آمد که مبتنی بر جلوه معنوی عکس ها بود و با انتشار نشریه های آنها توسط استیگلیتس دوره ی جدیدی در عکاسی آغاز شد که مرتبط با قابلیت های بکر و دست نخورده عکاسی بود.

آلفرد استیگلیتس بر این باور بود که عکس ها باید به طور صریح و بدون هیچ دخل و تصرفی واقعیت را نشان دهد و از تکنیک های متعددی که باعث ایجاد حالت نقاشی گونه و رویایی در تصاویر می شود، پرهیز کرد. به طور مثال عکس « عرشه کشتی » کاملاً مطابق با آرمان ها و دیدگاه های آلفرد استیگلیتس است که از این عکس به عنوان نخستین عکس گزارشی اصیل یاد می شود.

عرشه کشتی، آلفرد استیگلیتس

سالی من
(۱۹۵۱ - تاکنون)

سالی من در سال ۱۹۵۱ در لکسینگتون، ویرجینیا ایالت آمریکا متولد شد. او عکاسی را در سال ۱۹۷۱ در کارگاه انسل آدامز عکاس آمریکایی آموخت. سالی من تا به امروز جوایز زیادی دریافت کرده و آثارش توسط موزه های معروفی چون موزه هنرهای مدرن و موزه ی هنر ویتنی نیویورک و موزه هنر واشنگتن خریداری شده.

همچنین عکس های سالی من در سال های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱ بر روی صفحه اول مجله نیویورک تایمز قرار گرفت و در سال ۲۰۰۲ از طرف همین جمله به عنوان عکاس سال معرفی شد.

عکس های سالی من حقیقت صرف نیستند بلکه تفسیر، تصور شخصی و نوع دیدگاه به خصوص هنرمند است که برای ما به نمایش درآمده. تصاویر او به طور مخفیانه و تصادفی ثبت نشده اند و تمامی سوژه ها از حضور عکاس و روند آن مطلع هستند. همچنین در تمامی آثارش از دوربین بسیار حجیم قطعه بزرگ استفاده کرده است.

سیگار شکلاتیو، سالی من

سیدنی شرمین
(۱۹۵۴ - تاکنون)

سیدنی شرمین در سال ۱۹۵۴ در گلن ریج نیوجرسی به دنیا آمد و از مهم ترین عکاسان پست مدرن آمریکاست. او

با مجموعه عکس های بدون عنوان بدون فیلم در عرصه ی هنر شناخته می شود.

تصویر نقش زنان در گذشته و حال موضوع اصلی آثار سیدنی شرمین است. عکس های او نه یک شخصیت ویژه بلکه شخصی را نمایش می دهد که نقش بازی میکند، نقشی که همواره یک الگوی اجتماعی بوده و جایگاه گسترده زنان را در جامعه نشان می دهد.

سیدنی - شرمین

ریچارد-اودون

ریچارد اودون
(۱۹۲۳ - ۲۰۰۴)

ریچارد اودون در سال ۱۹۲۳ در نیویورک متولد شد. او از دوران نوجوانی عکاسی را شروع کرد و باتوجه به علاقه ی بسیاری که به عکاسی داشت از ادامه تحصیل خود در رشته ادبیات و فلسفه کناره گیری کرد.

ریچارد اودون از تاثیرگذارترین عکاسان در عرصه ی مد و فشن است. اغلب موضوعات آثارش زنان و مردانی با ظاهر و چهره ای مغرور هستند. با بررسی عکس های اودون میتوان به این نتیجه رسید که او علاقه ای به عکاسی از موضوعات اجتماعی نداشته و سوژه های او مانکن ها، مدل ها و افراد سرشناس بودند.

از دیگر ویژگی های عکس های ریچارد اودون، چاپ عکس ها در سایز بسیار بزرگ است، به طوری که گاهی ارتفاع عکس هایش به ۱/۵ در ۳ متر می رسد.

ایلزه بینگ
(۱۸۹۹ - ۱۹۹۸)

ایلزه بینگ در سال ۱۸۹۹ در شهر فراکنفورت آلمان به دنیا آمد. اولین تجربه های ایلزه از عکاسی به سال ۱۹۲۹ برمی گردد زمانی که دوربین عکاسی خود را تهیه کرد و فعالیتش در عرصه ی عکاسی را آغاز کرد.

در عرصه ی عکاسی کمتر هنرمندی را می توان پیدا کرد که تصویری از بازتاب خود در شیشه های مغازه و آینه ثبت نکرده باشد، ایلزه بینگ نیز از این دست هنرمندان است. بینگ با خودنگاره ای (سلف پرتره) که از خود در سال ۱۹۳۱ ثبت کرده توانسته به خوبی با بهره گیری از خلاقیت و دید مخصوص به خودش عکسی مبهم و شگرفی را ثبت کند که از معروف ترین عکس های او محسوب می شود.

رضا دقتی - از مجموعه عکس عبدالله عبدالله انتخابات ریاست جمهوری

عکاسی موجب شده که همچنان به روند عکاسی خود ادامه دهد.

ژوزف سودک یکی از رازآمیزترین عکاسان تاریخ است که پس از گذشت نیم قرن از فعالیت او هنوز عکس هایش از لحاظ زیبایی شناختی رازآلود و مبهم است. یک لیوان آب، تخم مرغ و سنگ همه چیزهایی است که او برای ثبت عکسی که «طبیعت بیجان ساده» می نامیدش کافی بود.

قدم بر باغ جادویی ژوزف سودک

گری وینوگراند (۱۹۲۸ - ۱۹۸۴)

گری وینوگراند در سال ۱۹۲۸ در نیویورک به دنیا آمد. او تحت نظر الکسی برودویچ در مدرسه نوین مطالعات اجتماعی نیویورک به تحصیل عکاسی پرداخت. او از جمله عکاسان خیابانی است که به ثبت زندگی مردم آمریکا مخصوصاً در دهه ۶۰ می پردازد. وینوگراند در سال های پایانی زندگی هنریش به نوع رفتار عمومی همشربانش نگاهی معترضانه و کنایه آمیز داشت.

گری وینوگراند

سلف پرتره در آینه. ایلزه بینگ

هلن لویت

(۱۹۱۳ - ۲۰۰۹)

هلن لویت در سال ۱۹۱۳ در بروکلین متولد شد. او در طول فعالیت عکاسی خود از افراد، نژادها و اقوام متعددی عکاسی کرد اما هیچگاه به عنوان اسناد تاریخی و اجتماعی از آنها استفاده نکرد.

اکثر سوژه های هلن لویت در سطح خیابان های شهر بود مانند افراد طبقه پایین جامعه مخصوصاً کودکان. هلن لویت به نمایش زندگی روزمره کودکان جنوب و حومه شهر میپردازد که آبراه ها، خاکریز ها و خانه های متروکه محل بازی آنهاست.

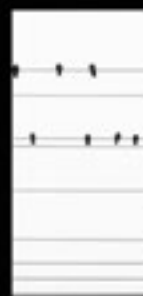

هلن لویت

ژوزف سودک

(۱۸۹۶ - ۱۹۷۶)

ژوزف سودک در سال ۱۸۹۶ در شهر گولین جمهوری چک به دنیا آمد. سودک به واسطه یکی از عموهایش با عکاسی آشنا شد. آشنایی او با عکاسی دقیقاً همزمان با جنگ جهانی اول بود که باعث شد ژوزف سودک به جنگ برود. با وجود آن که پس از جنگ یکی از دستان خود را از دست داده بود اما علاقه ی او به

نگاره
NAGARAH

**نمایشگاه عکاسی سن ژرمن لکربی
با شرکت ۳۲ عکاس ایرانی از سراسر دنیا**

زمان، ۷-۸ اکتبر ۲۰۲۳
افتتاحیه ۷ اکتبر ۲۰۲۳ ساعت ۱۴
**مکان، سالن نمایش شهر سن ژرمن لکربی
با حضور شهردار و استاندار**

